

Cerere de decizie preliminară introdusă de Hoge Raad der Nederlanden (Țările de Jos) la 26 februarie 2019 — Supreme Site Services GmbH, Supreme Fuels GmbH & Co KG, Supreme Fuels Trading Fze/Supreme Headquarters Allied Powers Europe

(Cauza C-186/19)

(2019/C 155/39)

Limba de procedură: neerlandeza

Instanța de trimitere

Hoge Raad der Nederlanden

Părțile din procedura principală

Reclamante: Supreme Site Services GmbH, Supreme Fuels GmbH & Co KG, Supreme Fuels Trading Fze

Pârâtă: Supreme Headquarters Allied Powers Europe

Întrebările preliminare

- 1) a. Regulamentul (UE) nr. 1215/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 12 decembrie 2012 privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială (reformare) (JO 2012, L 351, p. 1) trebuie interpretat în sensul că o cauză precum cea din speță în care o organizație internațională solicită (i) ridicarea unei poprii asigurătorii în mâinile unui terț efectuate de cealaltă parte într-un alt stat membru și (ii) dispunerea împotriva celeilalte părți a unei interdicții privind o nouă poprire asigurătorie pentru aceleași fapte, aceste cereri întemeindu-se pe excepția imunității de executare, trebuie considerată, în tot sau în parte, o cauză în materie civilă sau comercială în sensul articolului 1 alineatul (1) din acest regulament?
- b. Pentru răspunsul dat la întrebarea 1.a prezintă importanță — și, în caz afirmativ, care ar fi aceasta — împrejurarea că instanța dintr-un stat membru a aprobat poprirea asigurătorie ca urmare a unui drept al celeilalte părți pe care aceasta consideră că îl are față de organizația internațională, aflat în curs de soluționare în cadrul unei proceduri principale în acest stat membru și care se referă la un litigiu contractual privind plata combustibililor furnizați pentru o misiune de pace efectuată de o organizație internațională afiliată organizației internaționale în speță?
- 2) a. În cazul unui răspuns afirmativ la întrebarea 1.a: articolul 24 alineatul (5) din Regulamentul nr. 1215/2012 trebuie interpretat în sensul că în cazul în care o instanță dintr-un stat membru a aprobat poprirea asigurătorie în mâinile unui terț și această poprire a fost efectuată ulterior într-un alt stat membru, instanțele din statul membru în care a fost efectuată poprirea asigurătorie în mâinile unui terț au competență exclusivă privind soluționarea cererii de ridicare a respectivei popriri?
- b. Pentru răspunsul la întrebarea 2.a prezintă importanță — și, în caz afirmativ, care ar fi aceasta — împrejurarea că, în cadrul cererii sale de ridicare a poprii asigurătorii în mâinile unui terț, organizația internațională a ridicat excepția de imunitate?
- 3) Dacă pentru răspunsul la întrebarea privind existența în speță a unei cauze în materie civilă sau comercială în sensul articolului 1 alineatul (1) din Regulamentul nr. 1215/2012, respectiv a unei cereri care intră în domeniul de aplicare al articolului 24 alineatul (5) din acest regulament, prezintă importanță împrejurarea că, în cadrul cererilor sale, organizația internațională a invocat excepția imunității de executare, în ce măsură este obligată în această situație instanța sesizată să verifice dacă această excepție a fost ridicată în mod întemeiat și, în acest caz, este valabilă regula potrivit căreia instanța trebuie să aprecieze toate elementele de care dispune, inclusiv, dacă este cazul, obiecțiile formulate de cealaltă parte sau este valabilă altă regulă?